

Nors prabėgusį savaitgalį sinoptikai skelbė apie karščio rekordus, šonaslydžio gerbėjai kaitros nepabūgo: „Nemuno žiedo“ trasoje greta Kauno keli tūkstančiai „drifto“ gerbėjų stebėjo gabiliausių ir pajėgiausių šalies šonaslydžio pilotų pasirodymus „Liqui Moly UpHill Drift“ varžybose ir antrajame Lietuvos „drifto“ čempionato etape.

Velniškai karšta buvo ir ne tik dėl to, kad vasara pademonstravo visą savo jėgą: įtampą kėlė ir šonaslydininkai, jau per treniruotes parodę, kad niekas „Liqui Moly UpHill Drift“ technikos negailės. To, beje, daryti neleido ir pasirinkta šonaslydžio trasa: kiekvienas turėjo važiuoti prieš laikrodžio rodyklę ir kilti į kalną slysdamas šonu bei tiksliai padarydamas tai, ko reikalavo teisėjai.

Norint, kad „Nemuno žiedo“ trasa būtų įveikta sėkmingai, silpnesnius bolidus turintiems pilotams iš esmės atleisti akceleratorių čia buvo draudžiama. Tačiau ir galingiausios technikos savininkai „spausdavo“ maksimaliai, neatleisdami greičio paminos dar gerokai po to, kai pasiekdavo paskutinę teisėjų nurodytą trasos atžymą.

Linas Ramoška, varžybų organizatorius, sakė, kad šis „Liqui Moly UpHill Drift“ renginys buvo lyg skrydis, kurio pilotai nuolat praneša apie laukiančią turbulenciją ir primena, kad vertėtų prisisiegti saugos diržus.

„Traliuko“ vairuotojai pamiršo, kiek kartų buvo trasoje, net greitoji medicinos pagalba į „Nemuno žiedą“ išvažiavo daugiau kartų nei per pastaruosius penkerius metus kartu sudėjus. „UpHill“ parodė nasrus ir ne visiems pavyko su juo susitvarkyti – tai buvo ir įdomu, ir šiurpino tuo pačiu metu“, – sakė jis, prisipažinęs, kad taip pat nesuskaičiavo, kiek kartų trasoje prireikė saugos automobiliu buvusio „Toyota Hilux“.

Be nuostolių neapsieita

Nors medikai į lenktynių trasą skubėjo ne kartą, laimei, pagalbos prireikė tik technikai, ne sportininkams. Per savaitgalį Kauno „Nemuno žiede“ sudužo ne vienas automobilis, kurio pilotas pervertino savo jėgas. Žiūrovai net pašokę ir užgniaužę kvapą stebėjo, kaip vienas iš sportininkų trasoje netgi vertėsi – visa laimė, varžybose dalyvauti leista tik su sportui profesionaliai parengtais automobiliais, todėl nuostoliai – minimalūs.

„Sudužo daugybė automobilių. Nukentėjo Gedimino Žigučio, Žydrūno Vilčinsko, Mariaus Kurpės, Oskaro Juodžio, Arūno Paulavičiaus technika. Bet smagiausia, kad tokiais atvejais visi suremia pečius ir padaro, kad veiksmas vyktų toliau. Visiškai nesvarbu, kad šį savaitgalį greičiausiai orkaitėje buvo vėsiau nei „Nemuno žiede“, – sakė L. Ramoška.

Stebina ir šonaslydininkų atsidavimas: puikiai visiems „drifto“ gerbėjams pažįstamas Aurimas Vaškelis savaitę iki varžybų iš esmės nemiegojo, nes privalėjo joms susirinkti naują automobilį. Tačiau ilgai džiaugtis ja neteko: užteko dviejų važiavimų ir sugedo bolido variklis.

„Tačiau Aurimas su šypsena veide jau ruošiasi kitam etapui“, – pridūrė varžybų organizatorius.

Jis negailėjo pagyrų šonaslydžio varžybų žiūrovams. Pasak jo, per kelerius metus Lietuvos „driftas“ užaugino tokį gerbėjų būrį, kurie atkeliaudami į „Nemuno žiedo“ trasą pasiruošia ne tik skėčius, paklotus, kėdutes, šaldytuvus ir kremus nuo saulės.

„Jie žino, kas vyksta, kas vakar per naktį rinko automobilį, o kas pasiruošęs iš anksto. Tikrų gerbėjų skaičius stulbina ir džiugina“, – prisipažino L. Ramoška.

„Semi PRO“ be pakartojimų neapsiėjo

„Liqui Moly Uphill Drift“ varžėsi dvi šonaslydininkų lygos: ypač gausi „Semi PRO“ ir PRO. Ir nors varžybų organizatoriai tikino, kad dėl „Nemuno žiedo“ trasos specifikos silpnesnę techniką turintys šonaslydininkai šį etapą praleis, visgi „Semi PRO“ lygoje varžytis nusprendė penkios dešimtys sportininkų.

Po kvalifikacijos paaiškėjo, kad geriausiai sekėsi Tomui Liutkevičiui, surinkusiam 87 teisėjų skirtus taškus. Visgi po porinių važiavimų ir daugybės teisėjų „one more time“, kas reiškia, kad duetui privalu pakartoti važiavimą, mat varžybų arbitrams sunku nuspręsti, kuris iš sportininkų yra pajėgesnis, paaiškėjo toks nugalėtojų trejetas.

Pirmąją vietą užėmė Salvijus Budrys, antras liko Laurynas Anoška, trečias – Ignas Klimavičius.

PRO kova privertė žiūrovus atsistoti

PRO lygos pilotai iš karto pademonstravo, kam labiausiai tinka „Liqui Moly Uphill Drift“ trasa. Palikę niekaip išsisklaidyti nenorinčius degančių padangų dūmų debesis paskui save, šonaslydininkai šonu važiuodavo nuo pat pirmosios iniciacijos, iki pat ten, kur vos siekdavo žiūrovų akys.

Geriausiai kvalifikacijoje pasirodė Benediktas Čirba, surinkęs 92 teisėjų skirtus taškus. Būtent jo, praėjusių metų Lietuvos „drifto“ čempiono, akistatos su „drifto“ karaliumi tituluojamu Andriumi Vasiliausku žiūrovai laukė labiausiai. Tačiau šios kovos teko palaukti.

PRO lygos važiavimai prasidėjo avarija – Darius Turevičius nesuvaldė savo bolido ir išlėkė iš trasos taip, kad sava eiga nebeišvažiavo, prireikė techninės pagalbos. Klaidą padarė ir Oskaras Juodis, „susisukęs“ trasoje. Savo favorito nesėkmę publika palydėjo ovacijomis.

Galiausiai, PRO važiavimams besibaigiant paaiškėjo, kad užtikrintai trečiąją vietą PRO lygos etape pelnė Kęstutis Telmentas.

Tačiau kova dėl antrosios ir pirmosios vietos buvo įtempta, mat, kaip ir tikėtasi, vienas priešais kitą čia stojo B. Čirba ir A. Vasiliauskas. Ne vienas iš anksto prognozavo, kad šių dviejų atletų kovai reikės ne vieno pakartojimo, mat jie – itin pajėgūs šonaslydininkai. Tačiau žiūrovų nuostabai, teisėjai „one more time“ neprašė: pasižiūrėję du važiavimus sprendimą jie priėmė labai greitai.

Paaiškėjo, kad istorija, nutikusi Šiaulių Darbo rinkos mokymo centro autodrome, kur buvo pirmasis čempionato etapas, kartojasi. Ir „Nemuno žiede“ B. Čirba pelnė antrąją vietą bei nusileido pirmąją vietą užėmusiam A. Vasiliauskui.

